

setmanari d'informació general i cultural

Any XXII
Número 1.021
19 febrer 2016
1'70 euros

la veu de Benicarló

L'abandonament de trastos a la via pública

Nova modalitat de "plantà" que fa furor per les xarxes socials

**JA A LA VENDA
A LA LLIBRERIA "GRÉVOL"!!!**

1021

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

"Plantades" a deshora

Sens dubte, hi ha molta gent incívica. El problema que aquesta setmana La Veu fica damunt la taula, òbviament, no és nou. És un problema vell, enquistat, però no per això l'hem d'oblidar. I caldrà recordar-lo tantes vegades com siga necessari perquè tots, ciutadans i autoritats, prenguem consciència d'ell i de les repercussions que ens pot comportar: manca de salubritat i mala imatge pública de ciutat.

Fins ara tots els governs municipals han anat dient la seua i ficant el crit al cel pel que fa al comportament incívic d'alguna gent que té per costum deixar el que no vol allà on li dóna la gana. Fins i tot, s'han aprovant ordenances per intentar regular el problema, incloent-hi sancions econòmiques. Tot i així, ara per ara, als fets ens remetem, les xarxes socials i les imatges ho demostren ben feiaentment, algunes zones del poble s'han convertit en autèntiques porqueres i els voltants d'alguns contenidors de la brossa, dóna igual en quin horari, tenen el mateix aspecte. I és que si s'aprova una ordenança, i després no s'aplica, al final aquesta acaba tenint l'efecte contrari, convertint-se en una mena de meninfotisme per part dels desaprensus que consideren els carrers com el seu poal de la brossa particular.

Senyors governants, si l'ordenança diu que cal aplicar sancions, doncs... què esperen? S'apliquen i prou. Si cal ficar unes quantes multes a aquest grapat de brètols, perquè

ho són, doncs ho fan. Segur que quan s'hauran gratat la butxaca una vegada amb una multa de 500, 1000 o 2000 euros, s'ho pensaran dues vegades abans de tornar a comportar-se d'aquesta manera.

Per desgràcia la nostra societat és així i sembla que no entenem altra manera de fer les coses. El que està clar és que, fins ara, només amb paraules, i tot i els mitjans que s'han ficat, no n'hem tingut prou per eradicar el problema. Doncs ara toca fer el que no agrada. I estem a tocar falles on, per desgràcia, els comportaments incívics es disparen. No plantem les falles abans d'hora.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

XIII MARXA A PEU BENICARLÓ-MORELLA

(Benicarló-Cervera-Xert-Morella)

9 i 10 d'ABRIL de 2016

Organitza: PENYA SETRILL

65 quilòmetres de natura, esport i diversió

DIA 9: BENICARLÓ-CERVERA-XERT (31 Km)

DIA 10 : XERT-MORELLA (34 Km)

PREU per als caminants dels dos dies: 53 €

PREU per als caminants d'un dia o dos sense allotjament ni sopar: 20 €

IX CONCURS DE FOTOGRAFIA

MANUEL GÓMEZ FOTÒGRAF – EVASIÓ SPORT

BASES

Podran participar totes aquelles persones que participen en la XIII marxa Benicarló-Cervera-Xert-Morella així com també els de l'organització.

TEMÀTICA: XIII MARXA DE MUNTANYA BENICARLO – MORELLA

FOTOGRAFIA PERSONAGES (components de la marxa o de l'organització)

FOTOGRAFIA MACRO DE FLORS, PLANTES i INSECTES

FOTOGRAFIA LLIURE

Termini de presentació:

El termini de presentació de fotografies finalitzarà el dimarts 17 de maig.

Les fotografies es lliuraran a la seu de la Penya Setrill o a qualsevol membre de l'organització.

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners

mail: veubenicarlo@gmail.com

L'abandonament de trastos a la via pública.

Nova modalitat de "plantà" que fa furor per les xarxes socials

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló està estudiant diferents línies d'actuació per a acabar amb l'abandonament de mobles a la via pública. Xaro Miralles, alcaldessa del municipi, va reconèixer que "és una problemàtica evident. La gent deixa els mobles que no vol al carrer, vull pensar que per desconeixement ja que existeix un servei de recollida a domicili". Aquest servei municipal es presta els dilluns i els divendres, i per a accedir a ell és només cal cridar a un número de telèfon que es troba esgrafiat als contenidors d'escombraries. Són els encarregats d'aquest servei els que informen de l'hora i del dia en el que passaran a arrebregar els estris, per a evitar que es dipositen a la via pública. L'interessat només ha de dipositar-lo a la porta del seu habitatge el dia i l'hora indicada pel servei de recollida. D'aquesta manera el consistori pretén acabar amb la mal imatge de brutícia i deixadesa que provoquen.

Les xarxes denuncien aquesta mena de brutícia al carrer

Contràriament, hi ha qui prefereix deixar els trastos al carrer sense molestar-se que pot fer ús del servei públic, pel qual paguem tots els benicarlandos. Així, en les últimes setmanes han estat els propis veïns de Benicarló els que s'han encarregat de denunciar els fets a través de les xarxes socials, pujant fotografies de determinats enclavaments en els quals dia a dia es repeteix l'amuntegament de brutícia. El carrer Joan XXIII, l'avinguda del Marquès de Benicarló i altres racons del poble s'han fet populars a través de les xarxes socials. La "plantà" de falles del cap de setmana o els "ninots" que ens podem trobar diàriament, són alguns dels comentaris jocosos dels veïns, que ja no saben què fer per a acabar amb l'espectacle amb el qual es troben cada matí a la porta de la seua casa. De moment, fan ús de les xarxes socials per a expressar el seu malestar en veu alta. L'alcaldessa assegura que "és un tema que ens preocupa a tots", mes quan des del propi consistori s'han orquestrat les eines necessàries per a evitar-lo. "Però vist que no donen resultat, estem estudiant altres alternatives.

Multes coercitives

Una d'elles és la de les multes coercitives, que ja apareixen en l'ordenança municipal reguladora de la recollida de residus sòlids". De fet, en ella es prohibeix expressament "deixar abandonats residus voluminosos en solars i parcel·les ja siguen de propietat privada o pública. Es prohibeix abandonar o dipositar residus voluminosos al costat de contenidors o en qualsevol lloc de la via pública sense haver concertat prèviament el servei de la recollida municipal de voluminosos". Les multes que es contempen en cas d'infracció van de 750 euros fins a 3.000 euros. I Miralles està disposada a aplicar-les. El problema, clar, és

"caçar" als infractors in fraganti. "No podem posar a un policia assegut al costat del contenidor vigilant, ni càmeres de seguretat en el carrer per a vigilar contenidors. Però sí que els agents passen més sovint pels llocs habituals on s'abandonen de forma habitual els estris", va explicar. I per descomptat "aplicar-los la multa corresponent com resa l'ordenança municipal" per a evitar que de nou es produísca l'episodi. Miralles ha donat ordre que si s'arriben a imposar "es tramiten i que no es queden en un calaix", per a donar exemple a la resta de la ciutadania. Una altra de les alternatives és ampliar el servei de recollida domiciliària, a més de grafiar les instruccions per a cridar al servei de recollida gratuïta en altres idiomes, com àrab o romanès, les dues comunitats més àmplies de la ciutat. D'aquesta manera, l'alcaldessa espera que la gent de Benicarló farà ús del servei i la ciutat no oferirà l'aspecte "faller" que llueix fora d'aqueixa època de l'any.

ve de la pàgina anterior

Un problema que s'arrossega de fa anys

Ja en el 2012, el llavors edil de Mediambient, Pedro López, lamentava aquestes pràctiques. Mitja tona d'estris es van arregar en els carrers de Benicarló durant el mes de juny d'aqueix any de la gent que va utilitzar aquest servei de recollida domiciliària. Un servei que

està pensat per a aquells que no poden anar al punt verd amb cotxe a dipositar aquests estris. En el 2014, el llavors alcalde, Marcelino Domingo, va anunciar la posada en marxa d'una campanya de conscienciació sobre aquest assumpte. Indicava que cal evitar deixar els trastos a la via pública, tot recordant que l'abandonament d'estris pot implicar multes que van des dels 1.500 als 3.000 euros, segons apareix en l'article 73 de l'ordenança reguladora de la Convivència Ciutadana, que prohibeix l'abocament d'escombraries, voluminosos, enderroc, o altres residus en llocs no autoritzats.

Benicarló i Alacant estableixen nexes d'unió a través de les regidories de Cultura

text i fotos REDACCI

Els regidors de Cultura de Benicarló i Alacant s'han reunit avui per perfilar diferents convenis de col·laboració entre les dos ciutats que permeten impulsar intercanvis museístics, gastronòmics o de cultura popular.

El regidor de Cultura de l'Ajuntament de Benicarló, Josep Barberà, i el regidor de Cultura de l'Ajuntament d'Alacant, Daniel Simón, han mantingut avui el primer contacte amb l'objectiu d'establir diferents línies de col·laboració entre les dos ciutats per tal de compartir continguts culturals. Els regidors han acordat elaborar una proposta de col·laboració que facilite intercanvis a nivell de cultura popular (balls tradicionals, gegants i cabuts) però també a nivell gastronòmic, la qual cosa permetria promocionar la Festa de la Carxofa a la capital alacantina.

Un dels intercanvis en els quals han mostrat més interès els dos regidors ha estat el museístic. De fet, Alacant compta amb el Museu d'Art Contemporani d'Alacant (Maca) que conté una de les més importants mostres d'art contemporani que s'exhibeixen a tot l'estat que i que podria cedir algunes obres al Mucbe (Museu de la Ciutat de Benicarló). Al mateix temps, Alacant també podria exhibir puntualment part de l'obra

permanent de Fernando Peiró Coronado que es troba al Mucbe.

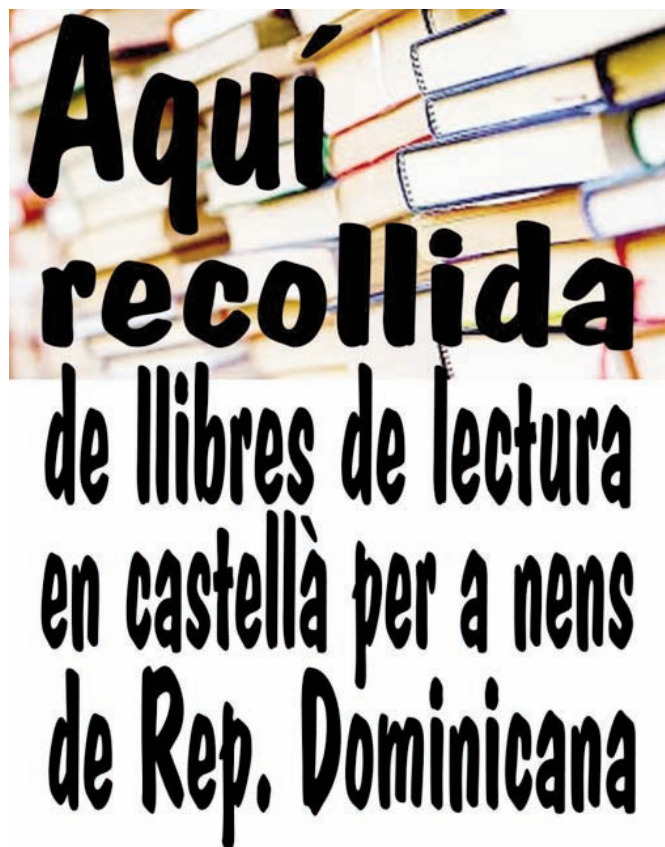
El viatge del regidor a Alacant respon, segons ha dit el mateix Josep Barberà, a la intenció de la Regidoria de Cultura d'«establir ponts amb ciutats de la resta del País Valencià i de vertebrar el país de nord a sud». Barberà també ha assegurat que «seria una oportunitat per a conèixer un territori bastant desconegut per a nosaltres, i a la inversa».

SOS: LLIBRES DE LECTURA!

text: elspeusdelmissatger.com

Avui la cosa va de llibres. Se'ns ha ocorrit una idea, però us necessitem per a fer-la realitat. Volem recollir un bon grapat de llibres. Pensem en uns 500, trobem que no apuntem massa alt ja que sempre ens hem quedat curts quan hem fet càlculs de solidaritat. Necessitem llibres infantils i de literatura juvenil. Estem pensant sobretot en llibres tipo "el barco de vapor" i per eixe estil.

Poden ser llibres nous, és clar, però possiblement molts a casa teniu algun que altre llibre de la vostra etapa escolar, que no heu tirat perquè això de tirar un llibre fa massa mal, però al mateix temps és difícil que algú torne a llegir. Pensem sobretot en eixos llibres, que donen poc fruit al prestatge de casa i que a Aventura i a les comunitats pròximes farien un gran paper. La nostra aventura des que va començar, ja fa quatre anys, s'ha dedicat molt a això de la lectura. El 50% dels alumnes ens arriben a Cinqué sense llegir i s'ha de dedicar bona part del curs a superar el que anomenem "el monstro de la lecto-escritura". Una vegada assolida la lectura, intentem que trobin el gust ja no tan sols a llegir bé, sinó a gaudir amb el que es troben en els llibres. Si llegir un bon llibre és quelcom màgic en qualsevol lloc del món, en aquestes comunitats tan aïllades, és a més un instrument fonamental per aprendre coses noves, per viatjar encara que siga en la imaginació, per cultivar una mentalitat més fonda i llunyana. S'està construint una nova sala que servirà de biblioteca i sala d'informàtica. Potser trigarà uns mesos a estar acabada, però estamos en ello. Els llibres, a Benicarló, s'han de portar a Foto Guillermo. P/ Sant Bertomeu, 12, en horari comercial, fins el 15 de març de 2016. Evidentment, han de ser en castellà!

**Aquí
recollida
de llibres de lectura
en castellà per a nens
de Rep. Dominicana**

+ informació: elspeusdelmissatger.com

Esquerra Benicarló, amb els grups parlamentaris del Congrés i del Senat

Diumenge passat a Montcada, representants d'Esquerra Republicana Benicarló van participar en una trobada amb diputats i senadors d'Esquerra Republicana. A l'acte, que va acollir més de 150 assistents d'arreu del País Valencià, van assistir els diputats al Congrés, Joan Tardà, Teresa Jordà, Ana Surra, Ester Capella i Jordi Salvador, i els senadors Josep Rufà, Miquel Aubà i Bernat Picornell.

El portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra al Congrés, Joan Tardà, va recordar que "mai no havíem sigut tants republicans a les Corts Espanyoles i els nostres 17 diputats i senadors estan al servei també del País Valencià, com ho han estat les darreres legislatures. Si algun respecte ens hem guanyat a Madrid, fins i tot dels nostres adversaris, és perquè sempre han vist la gent d'Esquerra Republicana, gent honrada, treballadora i coherent al servei de les classes populars i dels valors republicans d'igualtat, llibertat i justícia social". Per la seua banda, el regidor d'ERPV a l'Ajuntament de Benicarló, Josep Barberà, valorava positivament la trobada: "estarem en contacte amb el grup parlamentari que

representarà a Madrid els interessos dels valencians, i per tant també de Benicarló, i els presentarem iniciatives per tal que les necessitats i reivindicacions del nostre poble siguen presents allà on els partits d'àmbit espanyol sempre posen altres interessos per davant dels nostres". Els diputats i senadors d'Esquerra també van aprofitar la trobada per a explicar les principals línies d'actuació dels grups parlamentaris com són la defensa dels drets socials i les llibertats, la derogació de la reforma laboral o la potenciació del corredor mediterrani com a eix vertebrador de l'economia de Catalunya i del País Valencià.

Benestar Social ha començat a impartir a l'IES Joan Coromines el programa Integra

text i fotos REDACCI

L'Àrea de Benestar Social de l'Ajuntament de Benicarló ha començat a impartir a l'IES Joan Coromines les sessions del programa Integra, destinat a prevenir l'absentisme i l'abandonament escolar prematur. Cinc tècnics municipals especialitzats en intervenció socioeducativa formen part del projecte, en el qual participen 12 alumnes de 15 anys.

La Regidoria de Benestar Social i el IES Joan Coromines estan coordinant l'aplicació del programa Integra destinat a la prevenció i reducció de l'absentisme i l'abandonament escolar prematur. El programa, que va començar a impartir-se a finals de gener, compta amb la participació de cinc professionals de l'equip de Serveis Socials amb titulacions en l'àmbit socioeducatiu que imparteixen dos classes setmanals amb la finalitat de desenvolupar la competència personal i social dels alumnes.

Durant les sessions es treballen continguts específics com el desenvolupament de l'autocontrol emocional, l'educació en valors, la promoció de la igualtat de gènere, la tolerància i la multiculturalitat, l'educació afectivosexual, la prevenció de conductes addictives o la promoció d'hàbits saludables, entre d'altres. El programa atén específicament alumnes que han presentat dificultats d'adaptació al mitjà escolar o als quals els ha costat seguir la metodologia i el treball dels grups convencionals, per la qual cosa s'incorporen altres metodologies per tal que superen el nivell de segon d'ESO i puguin continuar els seus estudis i evitar així l'abandonament escolar prematur.

El grup que ha començat ara el programa està format per 12 alumnes (set xics i cinc xiques), que han mostrat un alt nivell de motivació i han tingut una resposta molt positiva, tant en participació com en assimilació de continguts.

El programa Integra va ser creat el curs 2011-2012 amb l'objectiu d'oferir alternatives a l'alumnat que ha de cursar segon d'ESO i que presenta una motivació baixa, dificultats d'adaptació i risc de desvincular-se del sistema educatiu de manera prematura. L'IES Joan Coromines i l'IES Ramón Cid són els dos centres de Benicarló que han implantat el programa durant els últims cinc cursos acadèmics.

MADRID MARCA PRECEDENT AMB EL CAMPANAR

text i fotos REDACCI

Xaro Miralles, alcaldessa de Benicarló, ja ha signat el decret d'ajuntament mitjançant el qual ordena denunciar al bisbat de Tortosa per immatricular-se el campanar de l'església de Sant Bartomeu. Ho fa amb el ple convenciment que guanyarà el judici, al marge que la passada setmana el Jutjat de Primera Instància número 2 d'Aranda de Duero fallara a favor de l'Ajuntament com propietari de l'ermita de san Isidro Labrador. La sentència del tribunal accepta la documentació presentada pel consistori madrileny, que va demostrar que ha estat sempre l'Ajuntament el que ha pagat les obres de manteniment de l'edifici al que ningú, en cap moment, ha negat el seu ús religiós, el que no vol dir, assenyala la sentència, que això signifiqui que és de propietat de l'Església. "És l'Ajuntament qui arregla el temple per a les festes, qui abona les factures de la llum i fins i tot qui ha pagat els bancs i taules de l'exterior. Fins als sants que hi ha dins els han pagat els cofreres sense cap aportació de la parròquia", resa el text.

L'alcaldessa de Benicarló ho ha tingut clar des del primer moment. "Nosaltres paguem la llum, l'assegurança, el

manteniment de les campanes... tot el relatiu al campanar. Ho hem fet des de sempre i així ho demostrarem gràcies a la documentació que tenim en l'Arxiu Històric Municipal", va sostenir. Fa pocs dies va caldre renovar el contracte de manteniment de les campanes "i vaig donar ordre que es fera, com sempre. Ací ningú ha vingut a veure què ha de pagar", va dir en relació amb el desinterès del bisbat en fer-se càrrec dels costos derivats del campanar. Amb el decret d'ajuntament a la mà, els advocats tenen les mans lliures per a iniciar els tràmits que permeten la recuperació de la titularitat del campanar. Segons el parer de l'alcaldessa, el bisbat "va fer ús d'un dret que no va reclamar el consistori i que l'església no havia d'haver fet mai" ja que la documentació demostra el seu error. Malgrat això, ni les reunions mantingudes amb els representants eclesiàstics els ha fet recapacitar. Miralles va intentar fer-los entrar en raó amb la presentació de la documentació històrica, però ni per aqueixes. Ara, serà el jutge qui decidisca la titularitat del campanar, un judici al que Miralles acudeix tranquil·la. "Tinc, des del primer moment, el suport de tots els portaveus municipals de l'oposició. El del PP és advocat i ja em va dir des del primer moment que el judici ho teníem guanyat". La sentència d'Aranda no fa sinó confirmar una sospita que ara, ja té un precedent.

ATRAPADES EN LA CLAUSURA

text NAT LIA SANZ

El dissabte es va celebrar la multitudinària missa de comiat, presidida pel bisbe de Tortosa, però les monges concepcionistes franciscanes no poden encara abandonar el seu convent com és la seua intenció. Els ho impedeix el Dret Canònic, que dicta que per a tancar les instal·lacions (igual que per a obrir-les) fa falta un permís especial del Papa. I el paper, encara no ha arribat. Així les coses, la minsa comunitat religiosa que encara roman en el monumental convent del carrer Cabanes, segueixen residint en ell i no pot traslladar-se a Logronyo per a reagrupar-se amb les seues ex companyes, les monges més majors que ja van ser traslladades allí fa uns mesos. Entre les quatre parets encara hi ha vida monacal i seguirà havent-la fins que el Papa Francisco autoritze el tancament definitiu del convent, ja que les monges desconeixen quan arribarà el permís. Per tant, la capella continua oberta i en ella se segueix celebrant la missa diària de Nou, a la qual acudeixen nombrosos fidels. “No sabem què passarà quan tanquen el convent, si se seguirà celebrant missa en la capella o ens llevaran la missa de nou”, lamentava una fidel.

I és que en aquests moments, a Benicarló al matí només se celebra aquesta missa. Ja a la tarda, les tres parròquies celebren oficis religiosos a les set de la vesprada, “però per als que som més majors, ja és molt tard per a eixir de casa a l'hivern”. La missa que se celebra en el convent substitueix a la qual fa uns anys s'oficiava en la capella de Comunió de la Parròquia de Sant Bartomeu a les vuit del matí, que també va

ser suprimida. El tancament del convent pot ser que deixi als fidels sense missa diària matutina, un assumpte que té preocupats al centenar d'assistents que solen acudir a l'ofici religiós. El convent de clausura de Concepcionistas Franciscanes va ser fundat a Benicarló en l'any 1883 pel beat sacerdot Manuel Domingo Sol i va ser consagrat el 1886. La comunitat es va vertebrar des de l'inici en la vida social benicarlanda i el convent ha gaudit de l'afecte dels benicarlandos, que han ajudat a la comunitat en totes les seues necessitats. De fet, una de les comissions falleres properes ha tingut gran contacte amb les monges, elles van ser qui van brodar l'estendard de la falla i cada any, després de l'Ofrena de Flors a la Verge del Mar, els fallers es dirigiren al convent per a oferir la seua ofrena particular a la comunitat religiosa. Enguany, l'emotiu acte amb tota probabilitat no podrà realitzar-se.

HIVERNACLES QUE PAGUEN COM A VIVENDES DE LUXE

text NAT LIA SANZ

Al sector primari provincial li ha eixit un nou enemic: el Govern. El pla de revisió cadastral 2013-2016 que porta a terme el Ministeri d'Hisenda i que tracta d'afllorar construccions que no estan donades d'alta està provocant “valoracions desmesurades”, segons destaca el responsable d'Enginyeria de La Unió de Llaureadors i Ramaders, Carles Parrado. Tant és així que hi ha hivernacles que estan sent considerats com “habitatges de luxe”, motiu pel qual l'organització agrària està presentant recursos a Castelló i en tota la Comunitat amb l'objectiu de reduir les valoracions. I és que la Direcció general del Cadastre està considerant als hivernacles (ja siguin de plàstic o de malla) com construccions d'ús industrial, en lloc d'estructures temporals per a determinats cultius. “El problema és que les inspeccions no es porten a terme a peu de camp, sinó des d'un ordinador amb ortofotografies aèries”, assenyala Parrado. “Si vingueren a veure'ls se n'adonarien de l'error”, afegeix.

I aquest recurs no solament afecta als hivernacles. Entre la cinquantena de recursos que la UNIÓN ha presentat en el territori provincial des d'inicis del 2015 -i que espera augmentar enguany-, també hi ha granges i magatzems agrícoles, que estan sent valorats molt per sobre del seu valor

real. “Hi ha explotacions ramaderes que perillen per les noves valoracions”, assegura Parrado. I les revisions afecten a “centenars” de propietaris, remarca. Entre els escrits referits al territori castellonenc que l'organització agrària ha remès al Ministeri d'Hisenda per a rebaixar les noves taxacions cadastrals no es troben alqueries i altres cases de camp, un dels objectius prioritaris del pla impulsat per Cristóbal Montoro i als propietaris dels quals la Unió també anima a recórrer. I és que en les primeres resolucions que ha rebut (referents a explotacions ramaderes de Fuentesrobles, a València, les primeres que va presentar) han assolit “reduccions d'entre el 50 i el 75%”, indica el responsable d'Enginyeria.

Diumenge torna el Comerç al Carrer

text i foto NAT LIA SANZ

Les botigues de Benicarló tornaran al carrer aquest diumenge 21 de febrer amb tota l'oferta del final de la temporada de rebaixes. Fins a 37 establiments comercials de la ciutat es reuniran al carrer Major i carrer de Sant Joan de 10.00 a 20.00 hores.

El proper diumenge, 21 de febrer, tindrà lloc una nova edició del Comerç al Carrer que organitza la Regidoria de Comerç amb la col·laboració de la Unió de Comerços. Fins a 37 establiments comercials de Benicarló sortiran al carrer per oferir els seus productes, des de botigues de roba o sabateries fins a moda infantil, complements, perfumeries o articles de regal, que oferiran al millor preu els últims productes de la temporada. Enguany, tornant als inicis d'aquesta iniciativa, els estands s'ubicaran als carrers Major i de Sant Joan. I com a novetat, s'instal·laran castells inflables durant tot el dia.

Amb aquesta nova edició del Comerç al Carrer, Benicarló aposta de nou per una iniciativa comercial que té una prioritat per damunt de tot: dinamitzar la ciutat i fomentar que els veïns i visitants surten al carrer. L'horari serà de 10.00 a 20.00 hores.

Ciudadans (C's) de Benicarló aposta per impulsar la dinamització comercial del municipi

text REDACCI

El regidor de C's, Juanjo Cornelles, ha proposat "un canvi de sentit en el carrer Crist del Mar per a incentivar el consum en la zona centre i al mercat".

C's assegura que ha detectat que amb l'expansió de la localitat en els últims anys, "cada vegada resulta més difícil accedir als llocs comercials amb vehicle, cosa que perjudica tant a consumidors com comerciants". L'edil ha explicat que "urgeix millorar els accessos comercials i per això, el seu grup municipal, ha presentat una iniciativa per a escometre un canvi de sentit en el carrer Crist de la Mar". "Amb aquesta simple modificació es facilitarà la circulació en la zona centre i més concretament en el Mercat Central, incentivant-se el consum", ha apuntat el regidor. Finalment, Cornelles, ha subratllat que "aquesta mesura conduirà a que Benicarló siga la ciutat que tots els veïns desitgen, una ciutat còmoda, activa econòmicament, alhora que pròxima".

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Talls d'emissió

Esta setmana comencem per un lamentable oblit a la nostra secció la setmana passada quan fèiem referència al "Tancat per defunció" del web dels populars valencians i us havíem d'ensenyar el podíem trobar al web del «partido incompatible con la corrupción»: la pantalla en blau com al desaparegut, també, Windows 95. Doncs, per art de no sé sap quina raó la imatge no va sortir i, per això aquesta setmana, si no passa res, ací la teniu per demostrar aquelles paraules. Hem mirat d'actualitzar l'estat de la qüestió però el web www.ppval.org de la província de Valencia continua en blau. Sembla que no troben caretos de recanvi entre el seu personal i com els regidors de l'Ajuntament s'han negat

a presentar els papers de la dimissió, de moment ho tenen realment difícil per renovar la programació del lloc oficial. Com tenen la banqueta dels acusats tan plena que ja no els hi cap més gent, segons hem escoltat, diuen que igual fan primàries per vore si enxampen algun incaut desfaenat per anar omplint els forats. Estarem atents a les novetats: tenim una pantalla dedicada exclusivament les 24 h del dia a mostrar la pàgina web del partit de la Rita.

Ja sabem per a què era l'AVE VLC-Madrid

Per cert, açò de les corrupteles sembla que s'encomana, no? A vore, ho diem perquè a la capital del reino sembla que van també pel mateix camí. Això sí, allí només ha dimitit l'Aguirre... del càrrec de Presidenta del madrilenys. Dels càrrecs oficials, d'eixos pels quals cobra la mosca, d'eixos... això ja són figures d'un altre paner. Bé, de tota manera hem vist que el seu web no l'han declarat en "obres". Sembla que al PP li estan sortint tants bolets verinosos que els seus jardineros no donen l'abast per llevar-los. Els pesticides naturals diuen que ja no funcionen i estan pensant d'arruixar-los amb aquell DDT que van prohibir

ja fa un grapat d'anys (excedents del americans), a vore si així, d'una vegada, acaben amb el problema. L'inconvenient és que saben que s'ho poden carregar tot. Tampoc passaria res, no? Com tenen la seu als jutjats, a la millor fins i tot els sortiria a compte.

Primer llarg, anada.

Canviem de tema i tornem-nos-en cap a casa, que ací sembla que també tenim perles per lluir. Després que el mes passat els xics del club de la natació és queixaren que estaven farts de pagar per utilitzar una instal·lació pública municipal, cosa que no fa cap altre club benicarlando i que el nostre ajuntament actuara igual que ho feia l'anterior govern del PP, ara resulta que han pujat al mateix carro els usuaris particulars posant el crit al cel per com està de penosaipatètica la instal·lació. Ho vam vore al diariet de la competència, amb fotos incloses, i sembla ser que no deixen massa ben parada la concessionària. Bé, ni a l'empresa concessionària ni l'ajuntament, que diuen no ha fet res perquè aquesta instal·lació, que abans era la nineta dels ulls de la comarca per al PP, ara s'haja convertit en un autèntic nyap per la manca de manteniment i inversió. Si abans eren els uns, els de competició, i ara en són uns altres, els particulars, els que es queixen. Poques excuses li queden al nostre il·lustrísim per a no badar boca. A vore si aquests nous que tenim ara al govern, per beneits, s'acabaran menjant totes les mosques que ha generat la poca neteja dels anteriors.

Primer llarg, tornada.

Per cert, arran de tanta queixa, els tafaners, que sempre tenim l'orella preparada ja hem sentit remors sobre si els que han provocat aquest nyap amb la seua exquisida gestió i amb el vist-i-plau dels qui governen, tot siga dit, que

ve de la p gina anterior

han mantingut la boca tancada mentre la casa anava caient a trossos, volen fer fugina. I pel que sembla corre la veu que no serà molt tard. A vore si fugint del foc caurem a les brases, amb una gestió privada tan nefasta i al final... ens quedarem sense instal·lació. Més els valdria als nous capdancers de ca la Baronessa fer-s'ho mirar. Potser la solució que no troben la tenen ben a prop però, és clara, ara toca reeducar el botó de privatitzar.

Polítics tertulians

L'altre dia els tafaners vam parar l'orella una mica a la tertúlia que fan a la Ser, que encara té un rètol ací en aquest poble, però que sembla que fan al poble del costat de més al nord, on van els grups polítics del rodal a contar les seues historietes i, certament, val a dir que la cavalleriesitat del cap de l'oposició envers la senyora alcaldessa va ser exquisida. Fins i tot diríem més, va ser elegant, refinada tal volta i, si ens apureu, cortés... al més pur estil dels populars: senyorial. Va, com Rajoy, no? Doncs resulta que a la dita tertúlia quan el locutor assenyala al cap de l'oposició que li toca parlar el primer i el convida a posar damunt la taula algun tema d'actualitat, aquest li contesta que no portava "ningun tema preparat" i que "molt gustós li deixaria la paraula a la senyora alcaldessa pa que puga parlar...". Sí senyor, gustós, las damas primero. Però no vos pareix que tal volta l'han agafat, com vulgarment es diu, amb els pixats al ventre, perquè no portava res preparat? Clar, després surten els de l'oposició de l'oposició, o siga de l'equip de govern i li diuen com ha deixat d'alt el nivell per haver afirmat que "l'alcaldessa sap més del dia a dia de Benicarló". Home, senyor Mañá, un quan surt de casa i va a una tertúlia política, ha d'anar amb la carpeta sota el braç i la lliçó ben apresada. És que la vida a l'oposició és molt desagradida i hi ha partit que han nascut amb una flor al

Buscar

Enoc Altabás Felipo ha compartido la foto de Ser Maestrat.

1 hora · 🌐

El cap de l'oposició de l'Ajuntament de Benicarló a la tertúlia política de Ser Maestrat: "no tenia preparat ningun tema, realment és l'alcaldessa qui coneix més el dia a dia de Benicarló". [minut 2:25]

Cap tema preparat, així és la nostra oposició: ni està ni se l'espera. #nivell

http://www.ivoox.com/12-2-16-tertulia-benicarlo-audios-mp3_rf_10411212_1.html

SER Maestrat

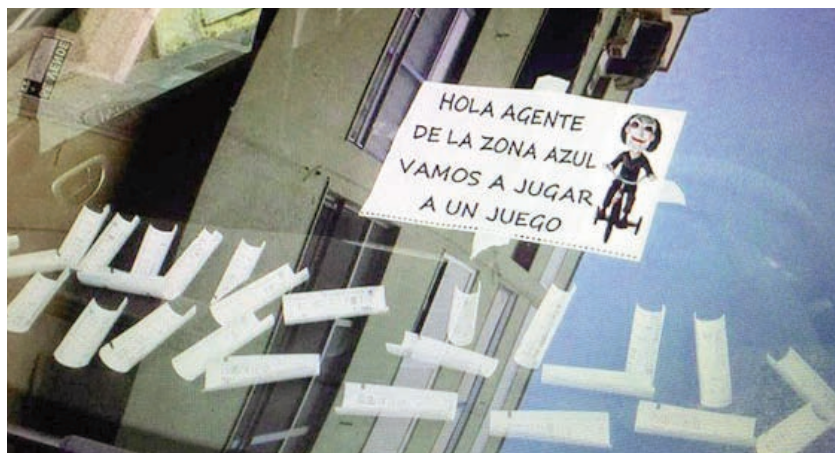
12/02/2016 a las 15:15 · 🌐

12-2-16-TERTULIA BENICARLÓ

Participan Xaro Miralles PSOE Juan

cul...

I ara que fem referència a aquesta part excelsa de l'anatomia, ve al cas dir que encara va haver en aquella tertúlia un altre episodi digne dels annals de les barbaritats lingüístiques. Es tracta del moment en què el representant de Ciudadanos, a la pregunta de si prefereix usar «Ciudadans» com a nom del partit respon que ell, en tot cas, ho diu en benicarlendo: «ciudadans». I tan ample. Estaria bé saber de quin diccionari ha tret la proposta perquè a Benicarló no s'ha sentit mai una tal cosa abans que la divulgaren els membres del mateix partit.

El joc de l'ORA

Va, que us pareix si li fem unes voltetes a això de l'ORA i comentem la curiosa ocurrència d'un veí que segurament fart d'haver d'anar amb la llengua fora quan aparca el vehicle a la zona blava (pensant en que no se li passe el temps més d'uns minutets per tal de que no li fiquen al parabrises la multa corresponent), ha inventat un joc infal·lible per matindre el controlador-multador ben entretingut. Certament, la imaginació d'aquest veí és directament proporcional a la mala hòstia que t'agafa quan et trobes la multa només havent passat un parell de minuts. O, fins i tot, quan, acabat d'aparcar, en el temps que vas a traure el tiquet, alguna vegada, l'espavilat controlador ha estat capaç d'avançar-te i encolomar-te una recepta sense tu ni vore'l. És que pareixen fantasmes! Però ara, el joc d'aquest bon amic, que encara no l'ha patentat ni li ha posat nom, pot servir per fer-nos guanyar a tots uns preciosos minuts mentre el controlador ha d'anar mirant per damunt del parabrises quin és el tiquet bo. I ningú podrà dir que no hi havia tiquet ni que no estava en lloc ben visible. La norma només indica aquestes dos premisses. Així que, amics meus, mireu-vos bé la imatge que us fiquem, guardeu-vos com més tiquets millor i escampeu-los per damunt del quadre de comandament del vostre vehicle... y a jugar!

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Encara que no m'agrada parlar de de temes que superen l'àmbit local, he celebrat el magnífic còmic que, com sempre, ens regala Xavi Burriel. També com sempre, ha encertat de ple i ens ofereix un magnífic resum del penós i vergonyant espectacle que ens han ofert les forces del búnquer dretà davant l'actuació d'un grup de titellaires. Una pobra gent que van ser objecte d'una de les persecucions mediàtiques i judicials més repugnants de la nostra història recent. Qui ens hauria dit que un parell de titellaires fent la seua feina al darrere d'uns trossos de fusta tenien més perill que tota la cola de lladres i filibusters amagats al darrere i que tan bé es veuen al còmic. Qualsevol nimietat és bona per tal d'amagar les misèries i podridura que el partit de les pobres gavines acumula al seu interior. Una vegada més, felicito a l'autor de tan extraordinària vinyeta, així com a la revista per tindre un humorista de tant de nivell.

Sembla que ja s'ha resolt al problema del subministrament de gasoil a les barques del nostre port. Mire, senyora Garcia, la veritat és que me n'alegro molt perquè m'agrada que les coses es vagen solucionant i que qui mane siga resolutiu i no es dedique a llançar pilotes fora esperant que vinga una mà divina a resoldre els problemes. Però es veu que per a alguns polítics ja els va bé la tàctica de l'estruç i s'estimen més que passen els dies i que vagen caient pans. Així és que un conflicte menys, i una mica més de pau. No entraré en el fons de la notícia perquè em perdo entre sentències, resolucions i números.

Segueixo llegint bones notícies per al poble, sobretot el serveis socials, per a grups desfavorits com ara dones, joves i ancians. Això està bé, i no hi ha res a parlar. Si de cas, felicitar als seus impulsors.

Dos parcs infantils nous. Mot bé, per als xiquets i els seus progenitors que els portaran a jugar i es passaran una bona estona fent compte dels seus fills. Senyora Garcia, això sembla el país de jauja, tot són bones notícies.

Pèrdues al nostre camp. Una mala notícia. Veig que qui era regidor d'agricultura i pesca a la passada legislatura ara és president d'un sindicat agrari. O no és un sindicat? Estic una mica confós perquè no ho tinc clar, però trobo que no té res a veure amb un sindicat, que es tracta d'una associació de llauradors propietaris que exploten les seues finques. Siga el que siga, ell és lo president, cosa que no m'estranya perquè

ja va demostrar sobradament la seua capacitat en els anys que va estar a l'ajuntament fent-se càrrec dels assumptes del camp i de la mar. És realment preocupant tot això que ha passat al nostre camp per les altes temperatures, però encara ho és més que s'haja hagut de llaurar tant de producte del camp i la majoria de les collites no hagen tingut sortida al mercat. Quant de menjar fet malbé! Són preocupants les paraules d'Arin quan diu que per a l'any que ve o es prenen mesures correctores, o s'haurà de replantejar la manera de treballar el camp.

Ja tornem amb els pinxos, i ja sabem que el pinxo li diu al panxo vols que es punxe amb un punxó, i el panxo li diu al pinxo punxa on vulgues però a la panxa no. Així que donat l'èxit dels pinxos, es plantegen fer més jornades al llarg de l'any. Mire. Senyora Garcia, que no és cap mala idea i a la gent els ha agradat això d'anar pels bars del poble, que estaven tots de gom a gom. A més a més el nostre poble, tan mort a partir de les vuit de la tarde, es veia molt animat i amb ambient pels carrers. És una magnífica manera de treure la gent al carrer sense necessitat d'anar tirant coets i fent soroll. Tant de bo aquesta iniciativa es confirme i ens trobem amb més jornades.

Per una altra banda, quanta raó tenen els tafaners amb això de l'ascensió dels preus del menú de la carxofa que han practicat alguns restaurants. Però ja se sap que els preus són tan lliures com la possibilitat dels clients d'anar o no anar. Així és que si els més cars tenen èxit, l'any que ve una miqueta més amunt.

Ja acabo. No he vist la foto que hauria d'haver a la notícia sobre el mosquit tigre. És tan diminut lo mosquit que no surt a la foto? Si no ho dic, rebentó.

Foto de la pàgina quinze on es parla del FS Benicarló Promeses. Eixe que porta la samarreta fosca podríem dir que és una promesa?

No dic res del "Cordon blue", els "alajubs" i els "serveis".

Apunts sobre l'educació (2)

Fronteres

text JOAN HERAS

El sistema educatiu té, sens dubte, una responsabilitat, un paper, essencial en la definició d'allò que cadascú som. La petjada clara que, més conscientment o inconscientment, ens deixa a cadascú el pas per l'educació obligatòria i la postobligatòria és molt determinant per entendre qui som. Si bé és cert que, més que determinant potser hauríem de dir condicionant, perquè el determinisme no és gens útil per entendre tot allò que pretén explicar com som les persones perquè cadascú de nosaltres som necessàriament irrepetibles: els aprenentatges, les vivències, les marques que deixa el pas per una mateixa aula a un grup d'alumnes és sens dubte diferent per a cadascú d'ells.

Però més enllà dels aspectes de caràcter psicològic que es relacionen amb el paper de l'educació en les nostres vides, pensem en alguns aspectes més de caràcter sociològic que ens permeten entendre allò que Salvador Cardús en va dir molt encertadament i lúcidament, ja fa una vintena d'anys, el desconcert de l'educació. Diguem-ho d'una manera ben clara i senzilla: tots compartim la idea que és molt i molt important tenir un bon sistema educatiu perquè això representa una bona garantia que la ciutadania tingui una formació integral i, per tant, la societat funcioni millor. Com deia en el primer article d'aquesta petita sèrie, tothom comparteix la idea que una bona educació és la peça clau, l'eina fonamental i més eficaç, per combatre el masclisme i tota mena de valors –o contravalors– que s'apunten al carro dels prejudicis, de la competitivitat excessiva, de l'individualisme sense pal·liatius. Fins aquí, tothom d'acord. Però si ens ho mirem una mica més en calma, alguns dubtes, algunes preguntes, sorgeixen si volem entendre una mica més aquest món apassionant i sovint força mogut de l'educació.

En aquest sentit, us plantejo –a manera d'exemple– tres grans preguntes que, al seu torn, obren un ventall molt més gran de reflexions, perplexitats i, en definitiva, desconcert. Però si volem anar una mica més enllà d'una simple aproximació general, si volem endinsar-nos en aquest món i ho volem fer per intentar entendre'l de veritat, de seguida topem amb realitats que ens fan créixer dubtes i incerteses.

Pensem en primer lloc en el paper de l'educació. Què es pot fer des de l'escola si a aquesta s'hi carrega la responsabilitat de formar en molts aspectes diversos l'alumnat? Cada dos per tres els manaires de torn s'inventen noves matèries o noves perspectives que van ampliant i ampliant tot allò de què ha de respondre amb

eficàcia l'escola. Així, per exemple, al costat de les capacitats bàsiques i elementals de lectura, comprensió, càlcul, raonament i coneixement de l'entorn natural i social hi anem afegint l'educació en molts altres aspectes –cívica, sexual, ambiental, viària, etc., etc. Penseu en aquell invent del govern Zapatero que va introduir l'Educació per a la Ciutadania a 3r d'ESO –amb una matèria concreta es creava, suposadament, bons ciutadans– i que recentment el govern Rajoy ha suprimit –perquè no és bo fomentar valors d'igualtat i parlar dels drets de les dones o dels homosexuals. Quin és, per tant, l'objectiu essencial, primordial, de l'educació entesa com a sistema institucional? Si això no ho tenim clar, difícilment podem anar construint un bon edifici.

Una segona qüestió –lligada estretament amb l'anterior– ens planteja quin és l'àmbit concret en què l'escola ha d'educar. O si ho voleu, podem dir quin és el paper de la família i la societat en general en aquest meravellós procés d'educació dels nois i les noies. Quin sentit té que l'escola hagi d'omplir el buit formatiu que els pertoca als pares? No seria millor treballar en paral·lel i en estreta col·laboració escola i família? I fins a quin punt podem entendre que l'escola pot treballar d'esquena a la realitat social, a tot allò que forma els nostres alumnes des dels mitjans de comunicació, des de la percepció del món que es van fent dia a dia fora de les aules i dels patis escolars?

I, en tercer lloc, com pot l'escola fer la seva feina amb condicions i amb possibilitats d'èxit si avui, a més a més d'haver de suplir aspectes formatius més propis de l'àmbit familiar i d'haver de lluitar contra la influència dels valors –bé, diguem-ne millor contravalors– que l'alumnat interioritza de la realitat social en general, l'escola no gaudeix de gran prestigi social sinó, més aviat, de tot el contrari? Massa sovint estem molt lluny del reconeixement social del mestre o del professor com un agent social important. I massa sovint el mestre o professor és considerat com el responsable directe del fracàs educatiu –en tots els sentits– dels nois i noies. L'escola-guarderia o l'escola-presó són idees massa presents a la societat i que situen en termes generals a tot el sistema educatiu en una posició de fragilitat important.

Si volem parlar de l'educació amb una mica de profunditat haurem de donar resposta a aquestes qüestions i, sobretot, haurem d'articular polítiques que permetin fer de l'escola un àmbit efectiu per a la formació. Evidentment que tots els problemes de l'escola no s'esgoten en aquestes tres consideracions. Caldrà, és clar, repassar-ne d'altres, sí, però aquestes són molt essencials i toquen pilars fonamentals d'allò que entenem o volem que sigui l'escola.

LA SALVAGUARDA DEL PATRIMONI DE L'ARXIPRESTAT DE MORELLA

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

JOSEP MONFERRER I GUARDIOLA.

Mossén Manuel Milián i la salvaguarda del patrimoni de l'arxiprestat de Morella (1933 – 1940). Onada edicions. Benicarló. 2015.

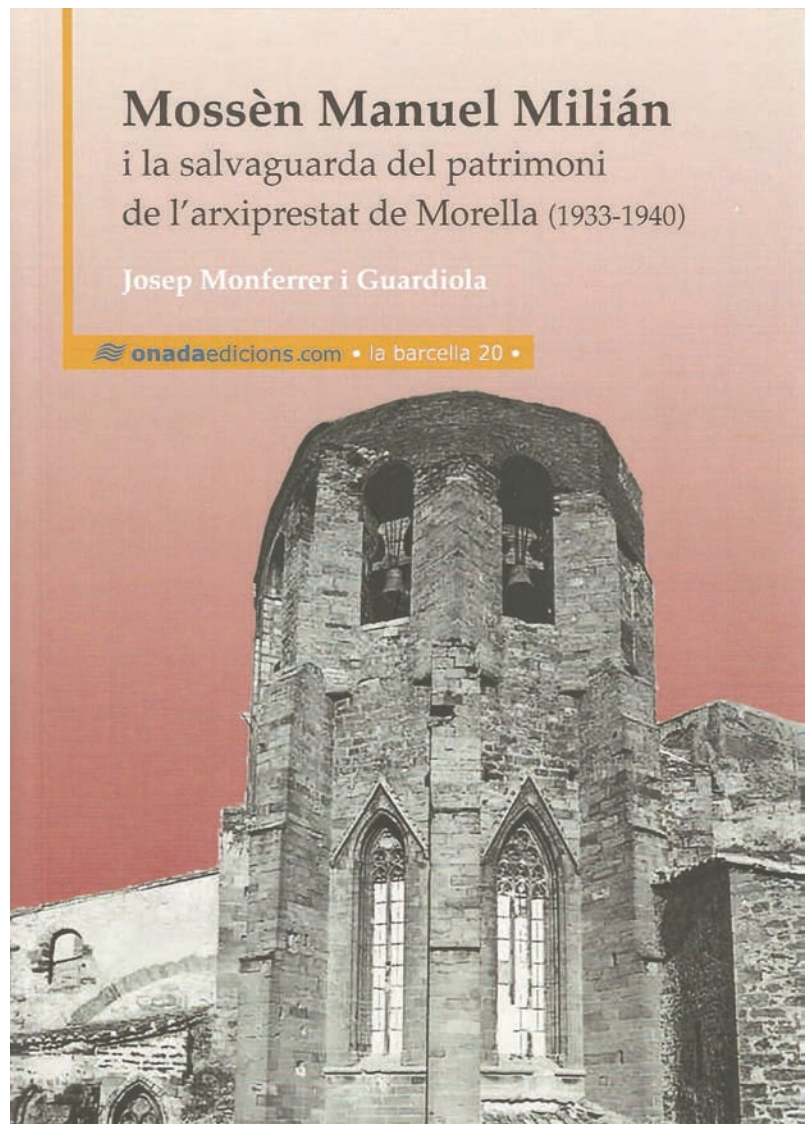
Fa anys, quan vaig tindre el goig de conèixer Joan Fuster, en saber que jo era del Maestrat em va comentar que ací havíem tingut uns quants capellans que havien fet una gran tasca cultural, i em va citar entre d'altres mossèn Manuel Milián. Si això no era prou sabut, aquest llibre que ara comentem ve a donar la raó al savi de Sueca.

Mossén Manuel Milián Boix va nàixer a Morella l'any 1908, als 14 anys va ingressar al seminari de Tortosa, on va coincidir amb el futur cardenal Tarancón. Des de ben jove va destacar en l'estudi de la història, les belles arts i l'arqueologia, és per aquests coneixements que una vegada ordenat sacerdot, l'any 1933, el llavors bisbe de Tortosa, Félix Bilbao, li va encarregar fer un inventari de tot el patrimoni artístic de la diòcesi, l'Inventario Monumental Dertusense, una tasca feixuga, ja que en aquell moment la diòcesi de Tortosa, s'estenia des de Maials, a les terres de Lleida, fins Almenara, l'últim poble de les comarques de Castelló, i cap a l'interior arribava fins Calaceit en la comarca del Matarranya. Cal tenir en compte a més, que en aquell temps, per arribar a alguns del pobles, només es podia fer a peu o al lloc d'alguna cavalleria.

Mossén Milián va fer aquest treball entre desembre de 1933 i març de 1935. Va estructurar l'inventari en sis blocs, el primer els edificis, i la resta de béns els va agrupar en béns fixos, béns mòbils, material d'arxiu, material de biblioteca i peces de valor material.

La segona part del llibre es fixa sobretot en la situació del territori que abraçava l'arxiprestat de Morella, es realitza una ràpida visió socioeconòmica i religiosa dels anys de la República. Després es centra en la destrucció del patrimoni religiós en els primers dies de la Guerra Civil realitzat per xicotets grupuscles de la FAI, que tenien aterrida la població i que es va centrar sobretot en les imatges sagrades.

Josep Monferrer fa un repàs exhaustiu de tot allò que va ser destruït en les diverses parròquies de l'arxiprestat de Morella, i a continuació dedica un capítol a la reacció

cívica enfront de la barbàrie. El maig de 1937 es va constituir la Junta Delegada de Incautación, Protección y Salvamento del Tesoro Artístico de Castellón de la Plana, de la que formaven part figures de prestigi del món cultural castellanenc com Joan Baptista Porcar, Joan Aduara, Sos Baynat, Sánchez Gozalbo o Bernat Artola. Que es van encarregar de portar i custodiar al Museu Provincial de Castelló, aquell material que havia aconseguit salvar-se i que es conservava als ajuntaments o en cases particulars.

Quan el juny de 1938 l'exèrcit sublevat va entrar a Castelló, se'n va fer càrrec del patrimoni el Servicio de Defensa del Patrimonio Artístico Nacional. Gràcies a l'inventari que havia fet mossèn Milián es van poder anar restituint les obres d'art als seus propietaris originals.

Completen el llibre dos annexos un sobre la pràctica religiosa a les parròquies de l'arxiprestat de Morella als anys trenta del segle, i un altre sobre l'estat del patrimoni de les parròquies a l'any 1940.

CONCURS LITERARI FALLER

Que ningú no es pense que aquesta comissió d'experts fallers no té activitat. Les reunions setmanals es verifiquen amb puntualitat fallera, i no hi ha setmana que no ens trobem per tal de posar al dia el nostre món faller. Les actes de les reunions van reflectint totes i cadascuna de les propostes dels seus membres, gent vàlida i competent, que coneix el món de dels falles des del seu interior, amb precisió i profunditat.

Aquests darrers mesos estem treballant en un projecte ambiciós. No entemen com no se li ha acudit aquesta idea als membres de la Junta Local Fallera, autèntiques llumeneres i candidats tots sense excepció, a incompetents de l'any. Així ens va, les falles de capa caiguda sense idees innovadores. Per això, estem organitzant un concurs de redacció sobre el món de les falles. De moment només de redacció, i més endavant tenim la intenció d'obrir el ventall i convocar premis de novel·la, teatre i poesia aplicats a les falles. També tenim en cartera un dedicat a l'assaig faller i un altre a la investigació fallera. Com poden vore, a aquesta comissió les idees ens bullen als nostres cervells, i si ha una cosa que no ens falta –al contrari que als membres de la mústia Junta Local Fallera- és iniciativa, originalitat i visió de futur.

Mentre enllestim les bases d'aquest magne concurs, ham fet una prova pilot entre els membres d'aquesta comissió i els seu familiars. Per tal d'incentivar la participació vàrem establir un premi per a la millor redacció consistent amb una paperina de bunyols d'un kilogram de pes, que serà entregada al guanyador el dia de l'ofrena floral una vegada acabat tan magnífic acte. Els bunyols estaran ben carregats d'oli de fregir, lo paper d'estrassa de primera qualitat i lo sucre blanc i abundant. A més a més, l'encarregada d'entregar el premi serà la padrina de l'estendard de la falla que trie el guanyador del concurs. Amb aquest incentius, la participació ha estat massiva,

encara que les dones ens van manifestar que si la guanyadora era del sexe femení, s'estimaven més que el premi el lliurés un boys que no una padrina de l'estendard. Aquesta comissió, tenint en compte l'important paper de la dona dins del món faller, va accedir a la seua petició.

Una vegada llegits tots i cadascun dels manuscrits presentats, aquesta comissió va decidir atorgar el premi a l'obra mestra de la literatura fallera que els presentem a continuació. El veredictes va ser per aclamació i, tot i la altíssima qualitat de les obres presentades, no va haver debat.

Ara ja es poden preparar per a llegir una de les joies d'ela literatura fallera. El nivell està molt alt, així que ja es poden imaginar què pot ser això quan obrim la participació a tothom. Si volen saber qui ha estat el guanyador, ja ho saben, al final de l'ofrena, dalt de l'escenari als peus del mant floral. Serà una padrina? Serà un boys?

Ara a gaudir d'una estona d'excel·lent literatura amb majúscules.

AVUI HE VIST UN FALLERO

Avui he vist un fallero. Anava pel carrer. Solitari. Ufanós. Orgullós. El mentó aixecat. La mirada altiva. Sense pressa. Assaborint les seues passes. Sentint l'admiració dels vianants que passaven pel seu costat. Les mans a les butxaques. Lluïnt satisfet el seu vestit. Lluïnt cofoi la magnífica indumentària. Sentint allò que representa anar vestit així pels carrers. Sabent que era més que els altres. Sentint-se superior a tots.

Avui he vist un fallero pel carrer. M'he emocionat. He sentit dins de mi l'orgull de ser fallero. He comprés quins sentiments acompanyen al fallero. He volgut ser ell. He volgut ser la rajola que xafaven els seus peus. He volgut ser l'aire que entrava als seus pulmons. He volgut ser la faixa que lluïa. He volgut ser el seus pensaments. He volgut ser...

Avui he vist un fallero pel carrer. Pel meu carrer. Pels carrers que veuran la nostra festa de les falles. Jo volia ser eixe fallero. Anar on anava ell. Pensar com pensava ell. He volgut ser la fallera que l'esperava per agafar-me del seu potent braç de fallero.

Avui he vist un fallero pel carrer... què més es pot demanar?

Els equips del Riu Sénia Benicarló van vèncer

text i fotos VICENT FERRER

Diumenge passat, 14 de Febrer, el Riu Sénia Benicarló va obtenir bons resultats, per la qual cosa manté als dos primers equips en lluita directa pel lloc de Campió de la seua Categoria.

El Riu Sénia Benicarló A se va enfrontar al Vila-seca B en la seu del Club Escacs Benicarló, on va vèncer per un folgat 4,5-1,5. Aquest resultat els assegura poder disputar les semifinals d'ascens de categoria, doncs, matemàticament, són com a mínim subcampions de Segona Provincial. El diumenge 21 de Febrer s'ha d'enfrontar a l'Escola Escacs de Salou B, amb el qual comparteix el liderat empatats a punts. D'aquesta trobada eixirà el campió. Aquesta última setmana l'equip va estar format per Enoc Altabás, Jorge Gutiérrez, Miguel Gea, Daniel Domínguez, Agustín Llorach i Ari Nogués.

Per la seua banda el Riu Sénia Benicarló B va jugar davant el Peó Vuit C de Roquetes, a la nostra ciutat, venent per un còmode 3,5-0,5. Aquest resultat els manté segons a un passet del líder. El Riu Sénia B s'enfrontarà al Ruy Lopez B de Vinaros. El Riu Sénia Benicarló B presentà el següent equip: Pedro García, Jose Luis Gaya, Álvaro Serrano i Tomas Butkis.

En el seu desplaçament a Amposta el Riu Sénia Benicarló C no defraudà, i va obtenir un contundent 1-3 a favor dels benicarlandos. Açò col·loca el Riu Sénia Benicarló C quart, a mig punt del tercer classificat. Tenint en compte que és el tercer equip benicarlando està obtenint uns resultats impressionants. En el Riu Sénia Benicarló C van jugar: Elies Alberich, Oscar González, Hugo Desir i Sonia Reinaldos.

En definitiva, aquesta ha sigut una ronda molt productiva per al Riu Sénia Benicarló.

Contundent victòria del Sénior B davant el seu rival comarcal, Vinaròs

text i fotos VICENT FERRER

Al sènior autonòmic se li va escapar la victòria a Onda, quan estava guanyant de quatre punts, mancant un minut i mig. Una victòria que els haguera suposat donar un gran pas per a assegurar la permanència en una difícil categoria. El sènior B, per la seua banda, segueix sumant victòries, cosa que podria portar-lo a competir per l'ascens davant el seu rival comarcal; però pas a pas. El junior masculí segueix invicte, i a un pas de l'ascens. També el junior femení ostenta el liderat en el seu grup, encara que compartit amb el Maristas, un equip al que s'enfrontaran la pròxima jornada. Els dos equips cadets es mantenen en el centre de la taula. Els infantils masculins van caure en els seus desplaçaments, però el femení aconseguia imposar-se en la pista del, fins ara, líder. Noves victòries de tots els equips femenins, sumant-se aquesta setmana l'aleví

Resultats

Onda 82, Sènior Autonòmic 78
 Sènior B 70, Vinaròs 34
 Nou Bàsquet B 45, Junior Femení 77
 Onda 59, Júnior Masculí 73
 Cadet Femení 51, Nou Bàsquet Celeste 30
 Nou Bàsquet B 31, Infantil Femení 38
 Bétera 66, Infantil Masculí Verd 32
 Alboraià 89, Infantil Masculí Blau 54

Partits Patronat

Aleví Roig 26, Amics B 48
 Aleví Blanco 37, Nou Bàsquet 27
 Aleví Femení 46, Almassora 41
 Benjamí Taronja Mixt 50, Almassora 70
 Benjamí Blau 44, l'Alcora 12

El Club Atletisme Baix Maestrat va participar en un control celebrat a Amposta

text i fotos VICENT FERRER

Dissabte passat diversos atletes del CABM, entrenats per Josep Benito, van participar en el control celebrat a les pistes d'atletisme d'Amposta, amb molt bons resultats, ja que pràcticament tots van millorar les seues marques.

En salt amb perxa Gerard Serrat i Miriam Querol van saltar 2,70; la infantil Cristina Cervera 2,20, millorant marca després arrossegar dos anys una greu lesió i situant-se 2a del rànquing autonòmic; Marian Chelli 1,80 i Judith Forés 1,60 classificant-se per a l'autonòmic infantil.

Judith Forés va vèncer en les seues sèries de 60 metres amb 8,8 i de 60 metres barres amb 11,5; Hajiba El Jaziri va finalitzar segona en els 60 metres tanques cadet amb 11,2; Marian Chelli va finalitzar quarta amb 11,6.

Amal Ennassiri va acabar segona en llançament de martell amb un millor tir de 21,07 metres, que segurament li valdrà per a classificar-se per a l'autonòmic d'aire lliure; posteriorment va córrer els 300 metres cadet en 52,9, prova en la qual va finalitzar darrere d'Hajiba el Jaziri que va parar el crono en 51,9. En la prova de 200 llisos, Lara Albiol va parar el crono en 32,7.

Salt amb perxa

text i fotos VICENT FERRER

En el Gran Premi Ciutat de València d'atletisme en pista coberta, celebrat en el Palau Velòdrom Lluís Puig, l'atleta benicarlanda Meritxell Benito, que competeix amb el club Playas de Castelló, va aconseguir la millor marca nacional de la història en la categoria juvenil de salt amb perxa, en sobrepassar el llistó col·locat en 4,01 metres.

10KM
CIUTAT DE BENICARLÓ
DIUMENGE 28 DE FEBRER
SORTIDA: PISTES D'ATLETISME 10:00h

Des de l'apertura d'inscripcions fins el 15/02/2016 - 9C
 Des del 16/02/16 fins el 23/02/16 a les 14h - 12C
 Des del 23/02/16 fins el 26/02/16 a les 14h - 12C (sense bossa del corredor)
 Dia de la prova - 14C (sense bossa del corredor)
 *Consultar reglament de la prova

Inscriu-te a: www.hj-fitness.es - Piscina Municipal - Evasión Sports

Logos: circuit de curses populars, Ajuntament de Benicarló, HJfitness, BAIX MAESTRAT, and various sponsors like AUTO, Casa Benicarló, ASHLAND, ROS, and others.

CÀSTIG EXCESSIU

text i foto VICENT T. PERIS

Potser algú que només es guie pel resultat -vam perdre a casa per 1 a 4- pensarà que el Borriana va ser molt i molt superior al Benicarló. Però no, es tracta d'un marcador enganyós que no reflecteix ni de bon tros el que va succeir sobre el terreny de joc. És cert que els forasters van demostrar que tenien més ofici i hom podia comprovar que físicament eren també més forts que els nostres. Si a això li afegim les baixes per lesió de Burriel i de Giménez i les absències per motius laborals de Genís i Alexis i també, per què no dir-ho, l'apatia que darrerament ve exhibint de manera inquietant Marcos Cano, ens trobem amb un Benicarló una mica delmat. Malgrat tot, la primera part va acabar amb empat a zero i els gols no van vindre fins la represa.

Als pocs minuts Sergio Bueno va rematar esplèndidament de cap una passada des de la banda. Al porter borrianenc se li va escolar pel mig les cames, cosa que resulta humiliant i ridícula. Amb el marcador a favor, Ximo Bueno va tenir l'ocasió de la vesprada en fer una precisa i preciosa vaselina que va treure sobre la línia de gol un defensa foraster que passava per allí. Del possible i segur que definitiu dos a zero, vam acabar apallissats. Un contraatac culminat amb un fort xut imparable i l'empat. Una badada de la defensa i u a dos. Una badada del porter i u a tres i el quart ja va ser amb la moral nostra pel terra. Massa càstig per als nostres, massa premi per a ells. Quan sortíem del camp es repetien aquells tòpics que no entén ningú per absurds. Ja veus lo que és lo futbol, deia un. Compta, si som desgraciats, es resignava un altre. Els més pessimistes anunciaven tragèdies balompèdiques i amollaven un dramàtic encà patirem. Això, lo futbol.

Portem una mala ratxa, nom es pot negar. Tres partits seguits perdent amb només un gol a favor i vuit en contra. No

passee res mentre es mantinga l'actitud. Si hi posem ganes som capaços de guanyar qualsevol equip i com que sempre posem ganes, doncs això, ens en sortirem i diumenge que ve ja començarem a guanyar.

El meu esmolat olfacte de periodista em va permetre observar al camp la presència d'un tècnic de la Rapitenca. De seguida el vaig abordar. Vosté ha vingut ací a caçar. O a pescar, que deu ser més propi del seu poble. No m'ho va negar. I què ens vol pillar? Vaig dir pillar i no fotre que és el que calia perquè la conversa va tenir lloc en la presència de mossén Carlos, germà de l'interfecte. No, del Benicarló no res, hem vingut perquè ens han parlat de dos centrals del Borriana, però veig que avui no juguen. Sí, que li dic, però alguna cosa més voran, no? Home, per què ens hem d'enganyar? La temporada passada ja li vam dir a Javi Bueno que se'n vinguera i no va voler, però per a la temporada que ve hi insistirem, aquí és qui us aguanta lo mig del camp. No, si ja sabia jo que... I sort que Marcos Cano no va fer el millor partit de la temporada i, per exemple, no es van fixar en Víctor Esbrí, que està en una forma insultant.

En fi. Una de les calamitats més grosses de la jornada ha estat sense dubte l'abultada derrota que va tornar a partir el Vinaròs. Van perdre per set a un i així ja han arribat a la màgica xifra de cent gols en contra. Ja estan, com a aquell que diu, pegant-li la volta al marcador. La llàstima és que no ens hagen deixat a nosaltres tindre l'honor d'arribar a tan redona quantitat. De veritat que haguera sigut una fita per recordar.

Diumenge vinent sí que hem de guanyar. Sí o sí. Anem al camp del Cullera, penúltim classificat, que no té més que deu punts. Seria una bona ocasió per tornar a intentar allò de la paella familiar i per fer turisme. Ja vorfem com estan les coses per casa...

TROFEU JOSÉ LUÍS BALLESTER A DE NATACIÓ A CASTELLÓ

text i fotos CNB

El cap de setmana del 13-14 de Febrer es va disputar a la piscina olímpica de Castelló el prestigiós trofeu José Luís Ballester per a les categories benjamí i aleví. Participaren un total de 373 nedadors nedadors de 14 clubs de la comunitat valenciana.

El CNB va participar amb un equip de 29 nedadors, dirigits per Lucía Vicente.

Formaren part de l'equip:

Sara Vea, Sara Troncho, David García, Oscar García, Henar Àvila, Joana Bel, Noemí Verge, Ainhoa Baró, Alejandra Oroian, Laia Garcia, Eva Valdearcos, Gerard Labèrnia, Diego Pérez, Guillem Tomás, Agustí Oms, Joan Ballester, Joan Verge, Blai Marzà, Paula Falcó, Joan Martín, Claudio Dragoste, Dylan Villanueva, Eric Alberich, Maria Verge, Oriol Lluch, Alejandro Rodríguez, Aitor Gil, Marta Cheto i Blanca Zorrilla.

Les actuacions individuals més destacades dels benicarlandos foren les de:

L'aleví David Garcia, triple medallista, amb una victòria als 200 braça amb 2.53.88 M; una plata als 100 braça (1.21.57 M) i un altra als 400 lliures (4.50.74 M) i la del benjamí Gerard Labèrnia amb un bronze als 100 lliures (1.11.59 M) amb el mèrit afegit de ser un nedador de l'any menut dels benjamins participants.

En conjunt, hi hagueren moltes millores de marques personals tenint present que per alguns dels nedadors, els més menuts, va ser una experiència nova el competir en piscina olímpica de 50 metres, quan estan acostumats a la de 25 metres.

En resum, una bona actuació dels menuts del CN Benicarló que ens fan ser optimistes pel que respecta al futur nivell esportiu del club, si es continua donant el suport que es mereix la natació benicarlanda des de les institucions públiques.

Els escolars de Benicarló celebren el Dia de l'Arbre

text REDACCI

Les regidories d'Educació i Medi Ambient han organitzat un any més la celebració del Dia Mundial de l'Arbre amb la plantada de 800 carrasques d'arbrat autòcton per part dels alumnes d'educació primària de Benicarló.

Al voltant de 550 alumnes de tots els centres educatius de Benicarló de primària participen aquesta setmana en la celebració del Dia Mundial de l'Arbre plantant les 800 carrasques que ha enviat la Conselleria de Medi Ambient en el marc del seu programa per conscienciar la societat, i especialment els més menuts, sobre la importància de conservar els boscos i els espais naturals.

Els arbres es planten en una parcel·la ubicada al Polígon Industrial El Collet amb l'objectiu de poblar-la per destinar-la a zona verda.

DIA DE L'ARBRE 2016 AL CP FRANCESC CATALAN

Els alumnes de l'escola Mestre Francesc Català van participar en la campanya que les regidories d'Educació i Medi Ambient van organitzar la setmana passada per celebrar el Dia Mundial de l'Arbre, 31 de gener, i que té com objectiu conscienciar la societat, i especialment els més menuts, sobre la importància de conservar els boscos i els espais naturals. Així, dimecres 10, va ser l'alumnat de tercer i quart el que va anar a una parcel·la ubicada al Polígon Industrial El Collet i allí, amb l'ajuda de dos jardineros de l'empresa FCC, van plantar unes 50 carrasques. El dijous 11 van ser els alumnes de cinquè i sisè els que van participar en aquesta activitat.

